

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII kadencja

Druk nr 360

Warszawa, 16 marca 2016 r.

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 33 i 33a regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt uchwały:

- w sprawie ustanowienia roku 2017 Rokiem Adama Chmielowskiego.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem uchwały upoważniamy panią poseł Annę Elżbietę Sobecką.

(-) Waldemar Andzel; (-) Witold Czarnecki; (-) Arkadiusz Czartoryski;
(-) Jacek Falfus; (-) Ewa Filipiak; (-) Szymon Giżyński; (-) Małgorzata Golińska; (-) Kazimierz Gołojuch; (-) Małgorzata Gosiewska; (-) Józefa Hrynkiewicz; (-) Michał Jach; (-) Alicja Kaczorowska; (-) Jan Kilian;
(-) Wojciech Kossakowski; (-) Andrzej Kryj; (-) Bogdan Latosiński;
(-) Paweł Lisiecki; (-) Krzysztof Maciejewski; (-) Kazimierz Matuszyny;
(-) Mieczysław Miazga; (-) Aleksander Mrówczyński; (-) Jerzy Paul;
(-) Piotr Polak; (-) Grzegorz Puda; (-) Wojciech Skurkiewicz; (-) Andrzej Smirnow; (-) Anna Elżbieta Sobecka; (-) Dariusz Starzycki; (-) Artur Szałabawka; (-) Józefa Szczurek-Żelazko; (-) Robert Telus; (-) Ewa Tomaszewska; (-) Piotr Uściński; (-) Robert Warwas; (-) Rafał Weber;
(-) Tadeusz Woźniak.

UCHWAŁA
Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej
z dnia.....2016 r.

w sprawie ustanowienia roku 2017 Rokiem Adama Chmielowskiego

W roku 2016 przypadła setna rocznica śmierci Adama Chmielowskiego. Jego wielki talent oraz poświęcenie drugiemu człowiekowi przyczyniły się do utrwalenia najważniejszych postaw społecznych oraz dały Polakom nadzieję na niepodległość i sprawiedliwość społeczną w ciągu kolejnych dziesięcioleci.

Za wybitne zasługi w działalności niepodległościowej oraz na polu pracy społecznej i artystycznej Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, przekonany o szczególnym znaczeniu jego dorobku dla dziedzictwa narodowego, ogłasza rok 2017 Rokiem Adama Chmielowskiego.

UZASADNIENIE

Adam Chmielowski urodził się 20 sierpnia 1845 r. w Igołomii pod Krakowem. Pochodził ze ubogiej rodziny ziemiańskiej, gdzie był wychowany w duchu głębokiego patriotyzmu. Jako osiemnastoletni uczeń Szkoły Rolniczo-Leśnej w Puławach brał udział w powstaniu styczniowym. W przegranej bitwie pod Melchowem został ranny, w wyniku czego amputowano mu nogę. Aby uniknąć represji władz carskich, wyjechał do Paryża, gdzie podjął studia malarskie. Wszędzie, gdzie przebywał, wyróżniał się postawą chrześcijańską, a jego silna osobowość wywierała duży wpływ na otoczenie. Po ogłoszeniu amnestii w 1874 r. powrócił do kraju. Zaczął poszukiwać nowego ideału życia, czego wyrazem stało się jego malarstwo. Obrazy Adama Chmielowskiego przyniosły mu miano "polskiego Fra Angelico". Po pewnym czasie pieniędzmi ze sprzedaży swoich obrazów zaczął wspomagać najbiedniejszych, a jego pracownia malarska stała się przytułkiem dla ubogich. Z miłości do Boga i ludzi Adam Chmielowski zrezygnował z kariery i objął zarząd ogrzewalni dla bezdomnych. Przeniósł się tam na stałe, aby mieszkając wśród najuboższych, pomagać im w dźwiganiu się z nędzy nie tylko materialnej, ale i moralnej. 25 sierpnia 1887 roku Adam Chmielowski przywdział szary habit tercjarski i przyjął imię brat Albert. Dokładnie rok później złożył ślubny tercjarza na ręce kard. Albina Dunajewskiego.

Był człowiekiem głębokiej wiary. Odznaczał się heroiczną miłością bliźniego, dzieląc los z najuboższymi i pragnąc przywrócić im godność. Pomimo swego kalectwa wiele podróżował, zakładał nowe przytułki, sierocińce dla dzieci i młodzieży, domy dla starców i nieuleczalnie chorych. Zmarł w opinii świętości, wyniszczony ciężką chorobą i trudami życia w przytułku. Pogrzeb na Cmentarzu Rakowickim 28 grudnia 1916 roku stał się pierwszym wyrazem czci powszechnie mu oddawanej. Św. Jan Paweł II beatyfikował go 22 czerwca 1983 r. na Błoniach krakowskich, a kanonizował 12 listopada 1989 r. w Watykanie. Jest patronem zakonów albertynek i albertynów, a w Polsce także artystów plastyków.

Przypadająca w 2016 roku setna rocznica śmierci Adama Chmielowskiego to wielkie święto kultury, promieniujące na cały świat. Jego życie oraz twórczość są synonimem dorobku kulturalnego ludzkości, a bezpośredniość oddziaływania i uniwersalne piękno przemawiają do odbiorców bez względu na różnice geograficzne i kulturowe.

Przykład jego heroicznego życia oraz dorobek artystyczny to ogromny skarb polskiej kultury. Kultywowanie pamięci o postaci tego wielkiego artysty, rozpowszechnianie jego twórczości, gromadzenie i propagowanie wiedzy o nim jest niekwestionowaną powinnością

Polaków. Dla Polski setna rocznica jego śmierci to także ogromna szansa przybliżenia naszego kraju, z jego bogatym dorobkiem kulturalnym, międzynarodowej społeczności.

Proklamowanie przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej Roku Adama Chmielowskiego będzie wymownym aktem, nadającym międzynarodową rangę wszystkim działaniom zmierzającym do realizacji założonych celów.